

Higgyétek, jószándék vezet!

Nyílt levél 2012. szeptember 1-jén mindazokhoz, kik hisznek egy közös holnapban

A szeretet vonz, a gyűlölet taszít és szegényebbé tesz! Bukarestben a hatalom erős emberei marakodnak, egymásról, rólunk erdélyi magyarokról is meggondolatlanul rosszakat mondanak, a törvényeket önkényesen, kicsinyes, rövidtávú érdekeik alapján változtatják, nem adják meg a jogainkat sőt, újabban elveszik még az iskolánkat is.

Marosvásárhelyen 2012 telén nem akart egyebet az erdélyi magyarság, mint szabadon, szeretettel, kis önállósággal tanulni, képezni a fiataljainkat, hogy ennek az országnak még több és jól képzett orvosa legyen. Sajnos ezt a kérésünket nem hallgatták meg, sőt az ellenzéki politikusok e jogos kérést felhasználva, az ország számára oly szükséges belső békét is képesek voltak felrúgni. Ennek a gyűlölködésnek óriási ára van, naponta esik a fizetőeszköz, a lej az euróhoz képest. Naponta többet adunk az üzemanyagért, a kenyérért, mindenért! Így az élet napról napra nehezebb! A fiatalok elvándorolnak, és a magukra maradó idősök e szép országban lassan koldusbotra jutnak.

Nem volt elég a marosvásárhelyi orvosi egyetem körül kialakult áldatlan állapot, hanem Sepsiszentgyörgyön is ugyancsak a magyar oktatást érte nagyon alattomos támadás! Most fájdalommal, szomorúságunkkal a békeszerető emberekhez fordulunk és tőlük segítséget kérünk! Egyetlen dolgot akarunk: segítsetek békében, szeretetben élni, tanulni, dolgozni itt Románia határain belül! Mi Magyaroknak születtünk, és a ti testvéreitek is vagyunk!

Nem értjük, hogy most mikor évről évre az érettségim halomra buknak a diákok, az ország oktatási szakpolitikusai miért nem kérnek bölcsen az egyházaktól, a civil rétegtől segítséget a gyerekek nevelésében, oktatásában? Most ezen a téren minden szorgos kézre, jó szándékra szükség van!! Tiszta szívvel mondjuk, hogy mi segíteni szeretnénk, hogy a dolgok jobban menjenek ebben az országban!! Döbbenetes látni, hogy a legfelső vezetők a sorozatos kudarcokért csak a gyerekeket, szülőket, a becsülettel dolgozó tanárokat okolják, mindenki rossz, csak arra nem mernek gondolni, hogy ők kellene az összefogás, a bizalom, az eredményes munkához oly szükséges nyugalom hordozói legyenek az iskoláinkban, a társadalomban! Az ő bátorító, biztató jelenlétük mind a malter a téglát foghatná egybe a sok jó szándékú emberi kezdeményezést ebben az országban, és tehetné sikeressé a sok sok ember erőfeszítését.

Eljátszom a gondolattal, - amennyiben holnap arra virradna a világ, hogy egymás vállára borulva, sírva bocsánatot kérve, fogadják a parlamentben a politikusaink, hogy testvéri szeretettel viszik világunkat becsületes munkával tovább, - mi is történe? Estére hiszem, hogy munka nélkül is gazdagabbak lennénk mindannyian és nem csak lélekben! Azt a nyereséget, amelyik békéből, összefogásból születne egyetlen nap alatt, a közgazdászok estére nagyon konkrét milliárdokban ki tudnák fejezni! Emelkedne az ország fizetőeszközének az árfolyama, csökkenne az adósság, a befektetők magukat és vagyonukat biztonságba érezvén, bátrabban kötnének üzleteket, vállalkozásaikat fejlesztenék, munkahelyek születnének és az ország könnyebben, olcsóbban kapná meg az oly szükséges hiteleket. Sajnos jelenleg csak a marakodás, gyűlölködésből fakadó értékvesztést tudják kiszámítani a közgazdászok. Nagyon szeretnék Bukarestben a parlament mellett egy hatalmas kijelző táblát, mely percről percre mutatná, hogy

mennyibe kerül ez az áldatlan marakodás, gyűlölködés, az egyszerű állampolgárok kérlelhetetlen elutasítása!

Tisztelt politikus urak! A jó hangulat, a bizalom, a szeretet gazdagabbá tesz kicsit és nagyot, titeket, bennünket, mindenkit egyaránt! Mi, erdélyi magyarok oly rég bizonyítjuk, hogy itt akarunk maradni a szülőföldünkön! Itt szeretnénk képezni magunkat, hogy becsületes munkával összefogva minden jóakarató emberrel egy sikeres országot építsünk. Szeretnénk gyermekeinket szépen nevelni, ezt a szép földet tündéerkertté tenni, egy olyan országgá, hol kicsinek és nagynak egyaránt öröm minden egyes Isten adta áldott nap!

Ezért, mind minden más erdélyi magyar, ma, szeptember elsején, az Igazság napján, én is imádkozom tiszta szívvel Romániáért, önökért, azért, hogy a szeretet, a bizalom mellett döntsenek és jogtalanul ne vegyék vissza iskoláinkat, ne zárják be azokat az embereket, kik ennek az országnak jóhiszeműleg dolgoztak!!! Istentől bölcsességet kérek az állam vezetői számára, hogy ne lökjék el gyűlölettel, ravasz politikai számításokból a szorgalmas munkás kezét mely segíteni akar e szép országnak a továbbépítésében. Arra kérem a döntéshozókat, hogy ne utálják ki az országból azokat a fiatalokat akik anyanyelvükön tanulni akarnak, hogy mint orvosok, mérnökök vagy egyszerű kézműves emberek alkossanak, dolgozzanak azért, hogy szebb legyen közös hazánk. Anyanyelvünkön, akarunk tanulni, mert a tudás mit anyanyelvünkön megszerezhetünk, teljesebb, és így sikeresebbé, eredményesebbé teheti munkánkat, és ugyanakkor ezt az államot is melynek állampolgárai vagyunk!

Mire várunk? Egy csodálatos jövő van előttünk, ha bizalommal egymás kezét megfogjuk! Kezdjük el egymást tiszta szívvel szeretni!!

Böjte Csaba OFM

2012. szeptember 1.